

ARCHIVE COPY
Please return.

Հրատարակութիւն Ամբրիկախայց Արեւիկեան Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի
A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume VI, No. 12
April 1984

ԾԱՆՏԱՊԱՐԷ ԽԱՆԻ

Ո՛վ ժամանակ Յիսուս,
Դուն որ վերջապատ գլուխս մ'ունեցար՝
Գլքեալ հիմ գլելիւսու...
Դեբաներըզ գայն քարկոծեցին յար
եկեղեցիին սալաքարերով:
Վերթերն բըղետոյ ըղեգըս կերան
Խշանկուններն ամբարըշտութեան:
Տե՛ս, ծագերուս վրայ եղեանն է նըստեր...
Ես չա՛տ եմ տանջուներ:

Տառապա՛ծ Յիսուս,
Դուն որ ունեցար արտաստուող աչքեր՝
Գլքեալ աչքերուս...
Անոնք աւեկի արտո՛ւր եմ քամեր

Քան թէ խեմեր լոյս: Դազգայներու վրայ
Միշտ մահն են հըսկեր մոմերու հետ շէջ:
Բիբերս են հնկեր վիշտի հորի՛ն մէջ:
Տե՛ս, կողերուս վրայ աճիւն է ցանուեր...
Ես չա՛տ եմ սղեմներ:

Այտապու՛ծ Յիսուս,
Դուն որ ունեցար ձեռքեր կալ ու կապ...
Գլքեալ ձեռքերուս...
Ակներս են տաղեր պայտերով հրատապ,
Եւ մատուցներնս, ըստի՛նքներու նման,
Արիւնս են կլքեր: Դատերս ճաթած են
կընկէն-կըկաթ... հողը փորկէն:
Տե՛ս, ելունքներըս սիրոսս են յոշուեր...
Ես չա՛տ եմ խոցուներ:

Փըքնըսա՛ծ Յիսուս,
Դուն որ ունեցար ձաղըլըսած կողեր՝
Գլքեալ կողերուս...
Անոնք աղբիւսի վըրայ են պտուեր՝
Եւ վիշտը քուննն ճանչցեր յաղթական...
Բուճանք են միշտ գլելկած Սա՛հը կոյր՝
Իրենց քաղցն անոր տալով կերակուր:
Տե՛ս, փորցիլ չա՛ն մ' է կողըս պատուեր
Շա՛տ եմ նպաւուներ:

Սահապա՛լու Յիսուս,
Դուն որ քետեռուած սուքեր ունեցար՝
Գլքեալ սուքերուս...
Սը մ'որ անոր մէջ բարբառեց աչքար՛չ՝
Յոյսին տեղ այս օր ոչի՛նչը կ'ապրի:
Միտըս սափոր մէ՛, աճիւնս՝ անոր մէջ,
Ջոր պիտի հովե՛րն առնեն մահնս վերջ:
Տե՛ս, տես սըրտիս վրայ գաշոյն մ'է խըրուեր,
Ես չա՛տ եմ սիւրեր:

Ով կայուած Յիսուս,
Դուն որ նըպակուած սիրտ մը ունեցար՝
Գլքեալ սըրտի յոյզ...
Սը մ'որ անոր մէջ բարբառեց աչքար՛չ՝
Յոյսին տեղ այս օր ոչի՛նչը կ'ապրի:
Միտըս սափոր մէ՛, աճիւնս՝ անոր մէջ,
Ջոր պիտի հովե՛րն առնեն մահնս վերջ:
Տե՛ս, տես սըրտիս վրայ գաշոյն մ'է խըրուեր,
Ես չա՛տ եմ սիւրեր:

ԱՌ ՄԵԳ ԱԳԻՐ ...
«ՌՈՒ ՄԻԱՅՆ ԿԱՍ ԵՐՐՈՒԱՐԱՐԷՐ, ՈՐ ՈՅ
ԳԻՏԱԽՈՐ ԶԻՆՉ ԳՈՐԾՆՑԱԽ Ի ՆՄԱ
ՅԱՒՈՒՐՄ ԱՅՍՈՐԻԿԻ»

Եմմաուսի ճամբուն վրայ
առաքաններէն երկուքը տխուր
տրամադրութիւններով կը քայնեն:
Քրիստոսի մահուան եւ յարութեան
հինգերը բովանդակ երուսաղէսը
դրոյնեցուցած էր: Շատ գաղափարաւոր պիտի
փուեր ստուգի: Երուսաղէսի մէջ բնակող
եւ այդ օրերուն մէջ հոն անցած ու
գարձաններէն լուր չունեցող մէկու մը
հանդիպիլ: Այս գարձանքն է, որ կը
յայտնեն սակաշէ՛ երկու աշակերտներ

"Christ Carrying the Cross"
by El Greco of Toledo, Circa 1590-1595

ԶԱՏԻԿ

Զատիկի արատաօտուն կայ միջ հիանալի եւ ծարրկալին սպասած սրտերն ան-
գամ է թունդը հանող սիբ գարձանալի անսարա՛ն. այդ՝ հայաքանակ գաւառներու
մէջ տեսարան, որ հայուն հաւատքն գեր է վեր հանդէս կը հանէ:

Զատիկի գիշերն, երբ ժամերգութեան ցանցակի առաջին հնչիւնը կը լսուի,
հայ ժողովուրդը ոչ թէ ժամ, այլ նախ գերեզման կ'երթայ, իւրաքանչիւր ոգե-
իւր ննջեցելոյն գերեզմանաքարին վրայ մոմ կը վառէ, մեղքամո՛մ ոչ թէ ճար-
պու, իւր մեղքներու փեթեակներէն առնուած ու շինուած, սուրբ մոմ: Կը վառէ
այդ մոմը, կը ձնըպզէն, գայն կը կանգնէ ի գլուխ տապանաքարին եւ կը մըմնէ
առ ննջեցեալն, աւետելով անոր...
ԳՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵԱԽ Ի ՄԵՆԵԼՈՅ ...

Ո՞ր ազգն ունի այսպիսի սուրբ բարոյական. երախտագիտական եւ սիրոյ
այս ո՛րպիսի խորին զգացում. ահա զատիկ եւ ահա ողջոյն աւետեաց կեն-
դանիներէ՛ առ ննջեցեալս, թէ ԳՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵԱԽ:

ՎԱՀԱՆ ՎՐԴ. ՊԱՐՏԻԶԱԿՅԻ

անձանցի մը, Եմմաուսի ճամբուն վրայ,
որ չի գիտեր եղածները:

Անձանօքը լրջօրէն կը հարցնէ, Ի՞նչ է
եղածը. երկու աշակերտներ կը պատմեն
Նազովրեցի Յիսուսին վրայ իրենց
գիտածները, մանաւանդ իրենց տեսակ
մը յուսախաբութիւնը Անոր մեախար-
կեան մասին: Անձանօքը՝ հնարհետէ
ձանօքի շնչու մը կը գնէ իր խօսքերուն
մէջ: Յարուցեալը ինչն էր՝ որ կը խօսէր
ու կը բացատրէր խոստացեալ Փրկչին
ունեցնութեան պայմանները: Թէ՛ն
չանչան Տէրը, բաց այնքան համա-
կեցան այս Անձանօքին, որուն աղաչե-
ցին որ իրենց հիւրը լըլայ. օրը իրիկուն
է լոյին, «Ան մեզ ապիր»: Չմերժեց
հրահրը եւ սեղանի ժամանակ միայն
հանչեցան թէ Տէրն էր ան, որ երեւցաւ:
Օ՛հ, զեռ մինչեւ հիմա շատերուն եւ այն

ԽՕՍԷ ԵՆՈՐՀԱԻՐՈՒՄՆԵՐԻ

Մեր փոյցիս Յիսուս Գրիստոսի
ՀՐԱՇԱՔԱՌ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏՕՆԻՆ
ԱՌՔԻԻ ՄԵՐ ԶԵՐՄԱԳՈՅՆ ԵՆՈՐՀԱ-
ԻՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՆ ՈՒ ՍՐՏԱԼԻԻՑ
ՄԱՂԹԱՆԻՆԵՐԸ ԿԸ ՅԱՅՏՆԵՆՔ ՄԵՐ
ՀՈՎԻՒՆԵՐՈՒՆ, ԵՐԵՍՓՈՒՄՆԱՆԵՐՈՒՆ
ԵՐ ՀՐԳԱԲԱՐՁՈՒԹԵԱՆՑ, ԿԻՐԱՎՈՐԻՑ
ԵՆՑ, ԵՆԱԲԱԹՕՐԵԱՑ ԵՒ ԱՄԷՆՕՐԻՑԱՑ
ՎԱՐԺԱՐԱՆԵՐՈՒ ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԵԱՆՑ,
ՈՒՍՈՒՑՁԱԿԱՆ ԿԱԶՄԵՐՈՒՆ ԵՒ ՈՒ-
ՍԱՆՈՂՈՒԹԵԱՆ, ԹԵՄԻՍ ՄԷՋ ԳՈՐԾՈՂ
ԱԶՎԱՅԻՆ, ՄԵՆԿՈՒԹԱՅԻՆ, ԲԱՐՅՈՒ-
ՐԱԿԱՆ, ՄԱՐԶԱԿԱՆ, ԵՐԻՏՏԱՍԱՐ-
ՂԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆՑ ԵՒ ՄԵՐ
ՀԱՐԱՋԱՑ ԺՈՂՈՎՈՐԻԻ ԶԱՒԱԿՆԵ-
ՐՈՒՆ:

ԹՈՂ ՅԱՐՈՒՑԵԱԼ ՓՐԿԻՉԸ ԱՌԱԽԵԼ
ՍԷՐ, ԵՐԱԶՑՐԱԿԱՆ ԱՆԿԵՂԾ ՈՔԻ ԵՒ
ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՈՒ ՆՊԱՏԱԿԱՍԱԼԱՑ
ՎԵՐԵԼՔԻ ՏԵՄԻԼՔ ՊԱՐԳԵԻԿ ԲՈՒՆՈՐԻՍ,
ԵՒ ՄԵՐ ԱԶԳԱՅԻՆ-ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ
ԿԵՆԱԿԸ ԱՐՁԱՆԱԳՐԸ ՆՈՐԱՆՈՐ ՅԱ-
ՑՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ, Ի ՇԻՆՈՒԹԻՒՆ ԱԶ-
ԳԻՍ, Ի ՊԱՅՄԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵՐ Ս. Ե-
ԿԵՂԵՑԻՈՑ ԵՒ Ի ՓԱՐՈՍ ԱՍՏՈՒՈՅ:
ԱՄԷՆ:

ԵՆՈՐՀԱԻՐ ՍԻՐԻ ԶԱՏԻԿ
ԳՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵԱԽ Ի ՄԵՆԵԼՈՅ
ՈՐՀՆԵԱԼ Ե ՅԱՐՈՒԹԻՒՆՆ ԳՐԻՍՏՈՍԻ
ԱՂՈՔԱՐՈՐ
ՄԵՍՐՈՂ ԱՐՔԷՊԻՍԿՈՍ ԱՃԵՆԱՆ
ԱՌԱԶՆՈՐԻ

AT THIS TIME OF OUR LORD'S
GLORIOUS RESURRECTION, WE EX-
TEND TO YOU OUR WARMEST
WISHES FOR A HAPPY EASTER, FILLED
WITH LOVE, JOY AND PEACE
THROUGHOUT, TO ALL ARMENIAN
ORGANIZATIONS WITHIN THE
PRELACY, THE EXECUTIVE COUN-
CIL, CLERGY, DELEGATES, BOARDS
OF TRUSTEES, TO THE PRINCIPALS,
TEACHERS AND STUDENTS OF THE
SUNDAY, SATURDAY AND DAY
SCHOOLS, TO THE NATIONAL,
CULTURAL, BENEVOLENT,
ATHLETIC AND YOUTH ORGANIZA-
TIONS, AND TO ALL OF OUR
BELOVED.

PRAYERFULLY
ARCHBISHOP MESROB ASHIAN
PRELATE

NRA 1984 TO BE HELD IN NEW JERSEY

Responding to an invitation from the
Pastor and Board of Trustees of Sts.
Vartanantz Armenian Apostolic Church
of New Jersey to hold the National
Representative Assembly on their
Church premises, the Executive Coun-
cil of the Prelacy announces that NRA
1984 will be held in Ridgely, NJ from
May 8th to May 11th, 1984.

The Religious Conference will take
place on Tuesday, May 8th. The Na-
tional Representative Assembly will con-
vene in the afternoon of May 9th at 2:00
p.m. and will continue until Friday
afternoon, May 11th.
The N.R.A. Committee's banquet
will take place Friday evening on May
11th.
Details will follow soon.

In honor of the elevation to the rank of Archbishop of His Eminence, Archbishop Mesrob Ashjian, a banquet was given by the St. Illuminator Armenian Apostolic Cathedral on January 22, 1984, at the St. Regis Hotel of New York City. During this occasion, Mrs. Theresa Vosgerichian recited a poem which she had written and which was dedicated to Serpazan, entitled "Tshkhan Yegeghetsvoh".

ՄԱՀ ՅՈՎՀԱՆՆԵՒՍ ԳՈՐԱԶԻ

Մարտ 14-ին Երեւանի մէջ մահացած է հայրենի սարսանդաւ որ եւ սիրուած բանաստեղծ Յովհաննէս Ծիրազ: Յովհաննէս Ծիրազ բուն անունով կը կոչուէր Օննիկ Կարապետեան եւ ծնած էր Ալեքսանդրոպոլ — Լեհիստակն — 1915 Ապրիլ 17-ին: Ան սարիներ շարունակ եւ մինչեւ վերջ երգեց հայրենի բնութիւնը, հողն ու բարը: Ծիրազ գրած է բազմաթիւ բանաստեղծական չափոյններ, որոնք թարգմանուած են չորսը 40 լեզուներու: Բանաստեղծին թարգմեր տեղի ունեցած է Շաքաթ, Մարտ 17-ին, Երեւանի մէջ, համաժողովրդական յարգանքով եւ սուգով:

ԳՈՒՆՉ ԳՈՐԱԶԻ ԳՈՒՆՉԷՆ

Ո՞՞՞ ՌԲ ԶԻ ԿԱՐՈՂ ԵՐԳՍ ԿԱՇԱՌԵԼ,
ԴԷՊԻ ՄԱՍԻՍ Է ԵՐԹՍ ԱՆՆԱՀԱՆՃ,
Ո՞՞ ՄԻ ԴԱՓՆՈՒ ԴԷՍ ՄԷՋԲՍ ԶԵՍ ԾՈՒԵԼ,
ԳԼՈՒԽՍ ԶԵՍ ԾՈՒՈՒՍ Ո՞՞ ՄԷԿԿԻԴ ԱՌԱՋ:

ԱՅՍ ԲՈՒՈՐԸ ԴՈՒՖ ՏԵՍՆՈՒՍ ԷՖ, ՀԱՅԵՐ, ԵՒ
ԱՅՆ ԹՈՂԵԼ ԷՖ ԲԱՄՏԻ ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ,
ԼՈԿ ՅԱՆԿԱՆՆԱՌՎ ՀԱՐՑԵՐ ԶԵՆ ԼՈՒԾՈՒՍ,
ԱՅՍ Է ՄԵՋ ԱՍՈՒՍ ՄԵՐ ԿԵԱՆՔԸ ԱՅՍԵԱՆ
ՊԷՏՔ Է ՊԱՅԲԱՐԵԼ, ՊԷՏՔ Է ՊԱՅԲԱՐԵԼ ԵՒ
ՊԷՏՔ Է ՍՈՍԿԱԼ ՄԱՀԻՑ ՍԵՓԱԿԱՆ,
ՄԱՀՈՒԱՆ ԳՆՈՎ ԷԼ ՊԱՐՏԱՌՈՐ ԵՆՔ ՄԵՆՔ
ՄԻԱՅԵԱԼ ՏԵՍՆԵԼ ՀՈՂԸ ՀԱՅԿԱԿԱՆ:

ԲՈՒՈՐ ԱՋԳԵՐԸ ԹՈՂ ՀԱՍՆԵՆ ԼՈՒՍԻՆ,
ՄԻԱՅՆ ԹԷ ՀԱՅԸ ՀԱՍՆԻ ՄԱՍԻՍԻՆ:

ԴՈՒ ԵՐԳԵՑԻՐ ԱՐԱԳԱԾԸ, ԵՍ ՄԱՍԻՍԸ ԵՍ ԵՐԳՈՒՍ,
ԴՈՒ ԳՐԿԵՑԻՐ ԱՋԱՏՈՒԱԾԸ, ԵՍ ԲԱՆՏՈՒԱԾՆ ԵՍ ՄԳՈՒՍ,
ԴՈՒ ԽՆԿԵՑԻՐ ՄԵՐ ՇԱՂԿԱԾԸ, ԵՍ ՄԵՐ ՅՈՅՍՆ ԵՍ ԽՆԿՈՒՍ,
ԴՈՒ՝ ԲԱՄՏԱՌՈՐ ԱՐԱԳԱԾԸ, ԵՍ ՄԱՍԻՍՆ ԵՍ՝ ՄԻԳՈՒՍ ...

ԿՏԱԿ

Որդիս, Բեզ Ի՞նչ կտակիմ, Ի՞նչ կտակիմ, իմ բալիկ,
Որ ինձ յիշես վշտի մէջ, Բէ յիւնդի մէջ քո գալիք.
Գրանքը չուրեմ, բայց գրանձն Ի՞նչ, գրանձը լոյսն էր աչքիդ,
Դու ես միակ իմ գրանձը, դու ես գրանձը գրանձիդ:
Քեզ այնպիսի գրանձ կ'ուզեմ ես կտակի հայրաբար,
Որ չի կարող կտակի ուրիշ երկրում ոչ մի հայր, —
Ես քեզ այն եմ կտակում, որին այս մեծ մեր դարում
Փոքրիկ մարդիկ են բանտել ու շղթայել ամպերում.
Քեզ մեր սարն եմ կտակում, որ դուրս բերես սեւ ամպից,
Որ տուն բերես շաղկաւոր արդարութեամբ մեր անբոժ,
Ու կը բերես, իմ բալիկ, Քեկուզ քո խեղճ քաթիկով.
Մեր սարն այս կողմ շուտ կտաս՝ արդարութեամբ ուժն է ծով:

Ու երբ բերես, իմ բալիկ, սիրտս էլ շիրմից կը հանես,
Կը բարձրանաս ու սիրտս ազատն Ի վեր կը տանես
Ու կը բարես իմ սիրտը ձիւնների տակ Մասիսի,
Որ շիրմում է՝ դարաւոր հուր կարտից չմրսի:

Քեզ Մասիսն եմ կտակում, որ դու պահես յարիւնս,
Որպէս լեզուն մեր հայոց, որպէս սիւնը քո հոբ տան:

“ABIDE WITH US ...

... FOR IT IS TOWARD EVENING, AND THE DAY IS FAR SPENT. AND HE WENT IN TO TARRY WITH THEM.”

(Luke 24:29)

Two apostles sadly walk along the path to Emmaus. The news of Christ's death and resurrection has shaken Jerusalem. It would have been remarkable at the time in Jerusalem to meet someone who had not heard the news. Yet, it is with such surprise that the two apostles express to a stranger they meet on the path to Emmaus who does not know what has happened.

The stranger seriously questions, “What is it that has happened?” The two apostles relate what they know about Jesus of Nazareth, especially a kind of disillusionment over his Messiahship.

The stranger, little by little, begins to put a familiar stress in his words. The Risen was he who spoke and explained of the promised Saviour's conditions. Even though they did not recognize their Lord, the two apostles were so taken with this stranger and they begged him to be their guest. At nightfall they said, “Abide with us.” He did not refuse their invitation and it was only as he broke bread with them and blessed it that they came to recognize that it was the Lord who had appeared to them.

Oh, even until today it is possible to say to many, and even to those you know well, “Are you the only one in Jerusalem” who does not know what is happening in your spiritual life?!

How many speak with Christ without recognizing him? How many express their lack of faith and their disillusion as a result of their misunderstanding Jesus?

Oh, would that these people be touched by the stranger's sweet words and kindness, and say as dusk fell, “Tonight, stay with us.” Don't you think that the stranger would soon become familiar to you through this simple gesture of hospitality?

Who knows what opportunities the Christian lets slip through his fingers and does not say, “Abide with us”?

ՄԱՀ ԵՒ ԱՆՄԱՀՈՒԹԻՒՆ

Մահը ոչ թէ վախճանն է կեանքին, այլ սկզբնակէտը անմահութեան: Մշտնջենաւորապէս կ'ապրէ ինչ որ գեղեցիկ է, ճշմարիտ ու բարձր՝ մարդուն մէջ: Ուրեմն պէտք է գիտնանք մեռնիլ յափնանական սկզբունքներու համար: Այն որ չի գիտեր մեռնիլ աշխարհ բարձր յարացոյցներու համար, այնպիսին չէ բերեան Յարութեան խորհուրդը: Հողին մէջ նետուած ցերեանհատակը պէտք է որ մեռնի, որպէսզի ստորացած հասկով բուրթի, յարութիւն առնէ: Կանանհանան անունը, որոնք իրենց բովանդակ կեանքը ընթացքին սիրով եւ գիտակցութեամբ կրած են տառապանքը: Անցած են վիշտի ու արեան մէջն առանց յարութեան յոյսը կորսնցնելու: Ջրնուորը մէկ անգամ կը մեռնի պատերազմի դաշտին վրայ. երանի անոնց, որոնք տառապանքի բովին տակ գերազանց տոկունութեամբ իրենց անձը վեր կը բռնեն աղէտներու յորձանքներէն, ու իրենց վճատութեան րուկներուն՝ հոգուով ակնկալուց՝ կը նային Անոր որ «ՄԵՐԱՒ ԵՒ ՅԱՐԾԱՒ»:

Քրիստոս իր մահուամբ եւ յարութեամբ մեզի կը պատգամէ թէ յարութիւն առնելու եւ անմահանալու համար պէտք է գիտնանք եւ կարենանք մեռնիլ իրեն նման: Մահ կը վախճան անոնք միայն, որոնք հաւատքի լապտերը կորսած կամ չիղած է: Մահուան յայտնոցն ինչո՞ւ երկէի, երբ դամբանէն անդին հոգին կը հասնի իր լրութեան եւ կատարեալ կեանքին:

Տիեզերքը առանց լոյսին իմաստ պիտի չունենար, նոյնպէս մեր կեանքը՝ առանց յարութեան խորհուրդին:

«ՄԵՐԱՒ ԵՒ ՅԱՐԾԱՒ», անմահութեան մահուան վրայ տարած յարեանակի աւետիսն էր այդ: Յարութեան վառատրութեան այդ կանչը՝ «Եկեղեցւոյ գանձ-գակներու դղանքներէն միացած՝ կը հրահրէ մեզ — կեցիկի փառաստին նման — վերամբարձ սլացումով զէպի երկնայինն ու վսեմը, մեռելութենէ զէպի վերածնութիւն»:

«ՄԵՐԱՒ ԵՒ ՅԱՐԾԱՒ», ամէն ժամանակ աւելի այժմ ա՛յս պէտք է ըլլայ մեզ գորացնող ճշմարտութիւնը:

YAVA SARKIS KHATCHADOURIAN

Expressions of endearment. Yava Sarkis Khatchadourian congratulates His Eminence Archbishop Mesrob Ashjian during a banquet honoring his elevation to the rank of Archbishop — January 22, 1984.

... and the memory lives. Through her work she expressed the poetic and spiritual essence of life and nature. Through her being she emanated warmth, sincerity and a mystical charm. She lived a life full of dreams yet short of reaching all her dreams ... she passed away on February 25, 1984.

OUTREACH

Archbishop Mesrob Ashjian
Prelate

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 East 39th Street, New York, New York 10016, (212) 689-7810. Unsolicited manuscripts will be considered for publication, please include a stamped, self-addressed return envelope. We reserve the right to edit articles in order to conform to space limitations. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor. Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, N.Y. 10016.

